

เกตนันนิภา สิทธิอ่อน. โสรยา แก้วสะอาด 2562. **เปรียบเทียบการรักษาแผลในสุนัขโดยใช้ทิงเจอร์ไอโอดีน และสารสกัดผงใบบัวบกในระดับความเข้มข้นที่แตกต่างกัน.** โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง.

### บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการรักษาแผลในสุนัขโดยใช้สารสกัดผงใบบัวบกในระดับความเข้มข้นที่แตกต่างกันเปรียบเทียบกับการใช้ทิงเจอร์ไอโอดีน และ ระยะเวลาการหายของแผลในสุนัข โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design; CRD) ทำการทดลองโดยใช้สุนัขจำนวน 3 ตัว ใช้สารสกัดผงใบบัวบกในระดับความเข้มข้นที่แตกต่างกัน 15% 25% 35% และทิงเจอร์ไอโอดีนหยอดใส่แผลในปริมาณ 1 มิลลิลิตร ต่อ 1 แผล จากนั้นเก็บข้อมูลโดยการวัดความยาวของแผลก่อนและหลังการรักษา สังเกตลักษณะของแผลและบันทึกระยะเวลาการหายของแผลทุกวันจนแผลหายสนิท

จากผลการทดลอง พบว่าการรักษาแผลในสุนัขมีระยะเวลาการหายของแผลเฉลี่ยจำนวน 10 วัน โดยมีประสิทธิภาพการหายของแผลร้อยละ 100 ดังนั้นสารสกัดผงใบบัวบกที่ความเข้มข้น 35% มีประสิทธิภาพสูงสุดในการรักษาในสุนัขและมีระยะเวลาการหายของแผลในวันที่ 8 รองลงมาคือ สารสกัดผงใบบัวบกที่ความเข้มข้น 25% มีระยะเวลาการหายของแผลในวันที่ 9 สารสกัดผงใบบัวบกที่ความเข้มข้น 15% กับ ทิงเจอร์ไอโอดีน มีระยะเวลาการหายของแผลมากกว่า 10 วัน ตามลำดับ ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป STAR คำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันที่นำผลมาวิเคราะห์ความแปรปรวน และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายตัวโดยใช้วิธี (Fisher's least significant difference; lsd) ตามแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design; CRD) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่  $p < 0.01$  การศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า สารสกัดผงใบบัวบก มีสารออกฤทธิ์ที่ไม่เป็นอันตรายและสามารถรักษาแผลในสุนัขได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับการรักษาแผลด้วยทิงเจอร์ไอโอดีน